

se pună în lucrare reinvierea diecesei noastre transilvane, și ca reinvierea aceasta să corespundă trebuinței bisericei, măntuirei poporului, și spiritului timpului. Fatală problemă! Dară cum aș și puté eu cu sânge rece cugeta la aceea, ce se întemplă astădi cu mine, când sciu sigur, cumcă lucrurile diecesei noastre transilvane se află într'o amărîtă pozițiune! Eu nu aduc aceasta înainte pentru alt-ce, decât pentru iubirea adevărului; nici mă va iefti, căci cea mai mare parte a norocirei mele pururea în ostenelă mi-a fost, și îmi va fi, și aşa cea mai mare bucurie mi-a fost a învinge impedecările, și acesta și în viitor îmi va fi, și de aceea simțind eu durerosa stare a bisericei noastre ardelene, ușor pot convinge pre ori și cine, că cu totă inima urmez și imbrățișez pre incoronatul poet, carele vădend starea diecesei sale — dise:

„O corabiă! prea mult zaci într'un loc. —
Necuvincios lucru ar fi acesta,
Dacă eu ședînd pre înaltul teu unghiu,
Să fiu numai singur sătul cu acestea,
Gândul, simțirea, în pept mai indelung
Ascunse ținînd fără fruct și atuncia,
Când cealaltă parte a némului inseteză
După 'nalte sciințe, și amar oftéză! —
Ce folos este atunci poporului,
Când vistieria de aur și argint plină
Ascunsă zace în sinul pămîntului?
Unde se róde numai de rugină“ — *)

O, că mânăiat aș fi eu, dacă aș puté afla acea dréptă cale a judecării și lucrării, care m'ar duce la scopul acela, la care după sănțenia și greutatea chiemărei îs datoriu a năsuí! Si măcar că avem canónele sântei noastre biserice, care determină modul pășirei archipăstorescii; și măcar că-s convins, cumcă și Escelenția voastră, în totă indoiala mea oficială, cu părintesca indreptare îmi veți veni într'ajutoriu; și măcar că cunosc și dorințele clerului și poporului nostru diecesan din Ardeal, în privința cărora se cere, ca cât mai curînd să i-se ajute; dar fiind că sciu că omul e cu mult mai neputincios, decât ar puté ajunge vre-un lucru mai momentos fără de ajutoriu dñeesc; drept-aceea, pentru fericita lucrare în chiemărea ce-mi stă înainte, înaintea a tot-vădătoriului ochiu și isvorului înțelepciunei cad și me rog: indreptătoriul înțelepciunei, dătătoriul cu-

*) Musitzki oda I. Cartea III. p. 89.